

גיליון מס' 20

שנה 83

י' באב תש"ף

31.7.2020

גודל האהבה / לי עברון

לא טוב שתהיה האהבה
גדולה מהחיים.

עדיפה אהבה בגדל החיים

שפשוט נשקו האהבה והחיים

אף אחד מהם לא יצטרך להתכופף מאד.

עדיפה אהבה גמישה,

שמתנשמת, מתרחבת, מתכופצת

עם החיים,

אהבה שיודעת להפגס דרך סדק

כשהדלת סגורה,

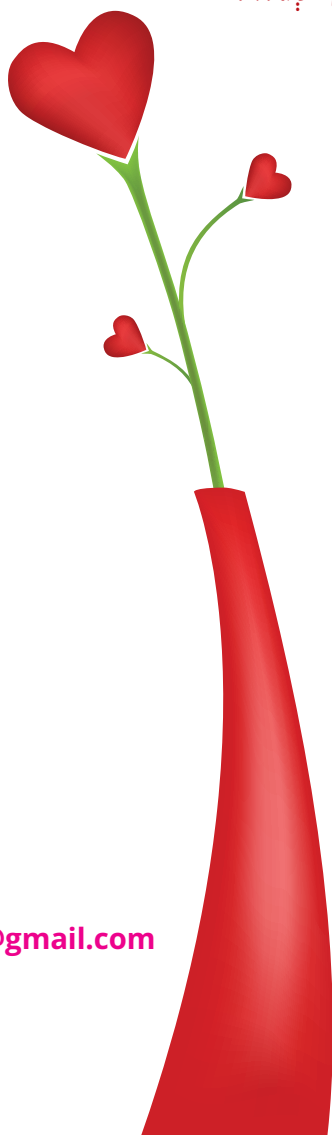
או לרבע על המפתן בשקט

בידיעה שהדלת אכן תפתח,

אהבה שמיום רבים לא יכבו

כי היא עצמה מיום

מיום חיים.

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

חט' באב לט"ו באב

כרמלה

עלון זה יוצא למחרת תשעה באב. קודמו יצא בימי "בין המצרים" שהתחילו ב"ז בתמוז. שלושה שבועות אלה, שלפי המסורת עברו בין פריצת חומות ירושלים לשריפת בית המקדש, הם שבועות של אבל המסתיים עם תום צום תשעה באב. מפי מורי ורבי, הרב קובי וייס, שמעתי בשיעורו האחרון השנה ב"ביתנו", שימי "בין המצרים" צריכים להיות ימי חשבון נפש ולימוד - ללמוד מהליקויים שהיו בימי החושך ההם של ההסטוריה ולהגיע לתובנות איך לנהוג כדי שלא יחזרו בפעם הבאה. האם המנהיגים שלנו שמעו את דבריו ולמדו משהו מההסטוריה, לאן מובילים יהירות, פילוג וקיצוניות? אני חוששת מאוד שלא.

והנה באה השבת הקרובה והיא "שבת נחמו" - השבת לאחר תשעה באב מכונה בשם זה על שם ההפטרה המתחילה במילים "נחמו נחמו עמי" (ישעיהו מ'). הפטרה זו היא הראשונה מסדרה בת שבע הפטרות המכילות דברי ניחומים של הקדוש ברוך הוא לעם ישראל. והיא הביאה אותי לחשוב על התופעה של הגלים המתחלפים במועדים שלנו - גל עולה מעצב לעצב גדול יותר ולהיפך מעצב וכאב לשמחה.

הנה נבנה גל הולך וגדל של צער ואימה מראש השנה ושיאו ביום הדין, יום הכיפורים. ומיד לאחריו רגיעה, וגל עולה של שמחת סוכות ושמחת תורה. תענית אסתר קודמת לשמחת פורים. הימים של ספירת העומר, שבעבר היתה לצורך קביעת חג שבועות, הפכו לימי אבל שנפסק (לפי חלק מהמסורות לחלוטין ולפי אחרות רק כפסק זמן) בשמחת ל"ג בעומר, בהילולה ובחתונות. גם המסורת החדשה, החילונית, קבעה את הצירוף הקשה של המעבר מכאב יום הזיכרון לשמחת יום העצמאות.

ואם נחזור לימינו אלה: נבנה גל גדול של חרדה וודאות של אסון קרב מ"ז בתמוז ששיאו בצום תשעה באב, אבל מיד בא הגל המרגיע והמלא תקווה של "שבת נחמו" והוא עולה לקראת שמחת ט"ו באב.

האם קביעת המעברים האלה מעצב לשמחה נעשה בכוונה תחילה? ככל הנראה, לא. אבל המעבר הזה, שמאפשר להשתחרר מפחד וכאב לשמחה, הוא מענה לצורך אנושי אמיתי.

ונחזור לט"ו באב. לפי כל הסימנים, חג זה קדם בהרבה לתשעה באב, ובמקורו כנראה היה חג חקלאי כמו החגים החקלאיים הגדולים: סוכות (ט"ו בתשרי), פסח (ט"ו בניסן) ושבועות. מה נאמר עליו? משנה תענית ד':ח' אָמַר רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל: לֹא הָיוּ יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל כַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאָב וַיְכּוּם הַכּוֹסִים, שֶׁבָּהֶן בָּנוּת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת בְּכָלִי לָבֶן שְׂאוּלֵין, שֶׁלֹּא לְבִישׁ אֶת מִי שֶׁאֵין לוֹ... וּבָנוּת יְרוּשָׁלַיִם יוֹצְאוֹת וְחֹלּוֹת בְּכַרְמִים. חג שוויוני - כולן בכלי לבן זהים ושואלים, שלא יבדילו בין עשירה לענייה (רק במילות הפיתוי יתגלו הבדלים). אבל למה דווקא בכרמים? למה בתאריך זה?

יש לנו רק עדויות למנהגי החג ומועדו, אין הסברים מה חוגגים בכרם בעונה זו? הכל השערות ופרשנויות (בחלקן מרחיקות מאוד מהמקור החקלאי). האם סוף הבציר? או דווקא בעיצומו זאת ההזדמנות לבלות עם הכורמים שישנים בעונת הבציר בסוכה בכרם? האם זאת מסורת עתיקה של עונות אירוסין כשיש הפוגה בעבודות האדמה לפני שייכנסו לעבודות לקראת הסתיו והחורף? אולי.

על כל פנים, חיזוק להנחה שהמחולות בכרמים היו חלק מחג ומסורת עתיקים נמצא בספר שופטים כ"א, יט-כא. אחרי הסיפור המחריד של פילגש בגבעה נותרו בני בנימין ללא נשים והיתה סכנה שהשבט ייכחד. חוקית, זקני העדה אינם יכולים להתיר להם לשאת נשים מהשבטים האחרים, כי רובצת הקללה "ארור נותן אישה לבנימין". אז הם מוצאים דרך עוקפת: יט וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג-יְהוָה בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים יְמִימָה... לָכֵן, וַאֲרֻבָּתָם בְּכַרְמִים. כֹּא וַרְאִיתָם, וְהִנֵּה אִם-יֵצְאוּ בָנוֹת-שִׁילֹ לְחֹל בַּמַּחְלוֹת, וַיֵּצְאָתָם מִן-הַכַּרְמִים, וַחֲטַפְתָּם לָכֶם אִישׁ אִשְׁתּוֹ מִבָּנוֹת שִׁילֹ... הִנֵּה עֲדוֹת לַחַג עֲתִיק - "מִיָּמִים יְמִימָה" - שבו נשים צעירות רוקדות בכרמים לאור הירח המלא של אמצע החודש.

בימינו הפכו את ט"ו באב לחג האהבה. ולא צריך לצאת לכרמים ולחטוף נשים. אז שיהיה לכולנו חג אהבה שמח, ושתשרור אהבה בינינו לא רק בט"ו באב.

תשמרי על קשר
אמר החוט למחט.
מוטב קשרים פתוחים,
צנתה לו זו הנחת.
אם תתני לי להשחיל
חילה, ותחייכי, אחרייך אשתרך
לאן שרק תלכי!
כי ככה בחיים
במחט ובחוט
נאלץ סוב הריקמה
וסוב על כל פאירטוט.
דינה אליאב
מחשבת הוולטסאפ

15/7/20

משתתפים: אורה אלון, אליעזר לסקה, נעמי מור, רותם קידר, שלמה שגיא, הלל צרי, צאלה גיצין, זיו בן סירה, נילי ארזי, יואב גולן, רויטל זוהר, אביב לשם, דגנית חי, חדוה שקד, אלי עמוס, אילן אופיר ורמי יעקב
יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. עדכון תוכנית משק 2020 לאור המצב

מציג אילן אופיר

אילן סקר את המצב בצל משבר הקורונה. לאור עובדה זו, אנו נדרשים לעדכן את תוכנית המשק ולהתאימה לקיטון בהכנסות הצפויות בענפים השונים ובקהילה. השינוי מהתוכנית המקורית נובע מהירידה בהעברות שכר חברים עובדי מפעל "גולן" עקב קיצוץ שכר רוחבי, סגירת התיירות לתקופה ארוכה, ענף המזון בקיטון הכנסות בשל סגירת התיירות, בחינוך קיטון בהכנסות בשל עצירת תשלומי הורי ילדי חוץ ועוד. סיכום הנתונים של הוצאות המשק והקהילה עד סוף השנה מחייבת אותנו לערוך שינוי בתוכנית בסך של 3.8 מיליון ₪, לעומת התוכנית המקורית.

אילן דיווח גם על הקמת צוות מצומצם לייעול ומציאת מקורות וחיסכון שפועל בשני מישורים: הראשון הוא ברור הוצאות שאנחנו יכולים לבטל או לעצור, והשני - קיצוץ הוצאות וחיסכון בהוצאות התפעול בענפים.

עדכון תוכנית המשק הובאה לדיון בהנהלה הכלכלית ובמזכירות הרחבה ותועבר לדיווח בשיחת קיבוץ הקרובה.

2. מינוי צוות תרבות

אלי עמוס, צאלה גיצין ויואב גולן הסכימו לקחת עליהם בהתנדבות את ניהול התרבות בשער הגולן. אלי עמוס ירכז את הצוות וינהל את תקציב התרבות בפועל. חברי המזכירות הרחבה ברכו על היוזמה של הצוות ואיחלו לחבריו הצלחה רבה.
בהזדמנות זו מזכירות רחבה מודה לאסנת אלה על ניהול התרבות בשנים האחרונות.

3. בחירת ועדת פנסיה - מציגה חדוה שקד מנהלת מש"א

ועדת פנסיה הנוכחית פועלת כבר מספר שנים וסיימה את הקדנציה שלה. היות ואנו רואים חשיבות רבה לידע והניסיון שנצבר אצל חברי הוועדה, אנו רוצים להמשיך את הקדנציה של הוועדה הנוכחית ולהוסיף חבר/ה נוספים שיצטרפו לוועדה.
פורסם קול קורא בקיבוץ וגם נערכו פניות לחברים להצטרפות לוועדה. אורלי פיצ'וטו נאותה להצטרף לוועדה כנציגת ציבור.

חברי הוועדה המובאים לבחירה הם: בתוקף תפקיד - מזכיר, גזבר/ית, אחראית/ פנסיה, נציג מש"א. נציגי ציבור - נעמי מור, הילי פלד, בתיה שילה, אורלי פיצ'וטו, משקיף - אילן אופיר. הוועדה תבחר את היו"ר מבין חבריה. הנושא יועבר לשיחת קיבוץ ולקלפי.

4. אישורי פתיחת חשבון מנוהל והנפקת כרטיס אשראי לקבלת מידע

ענת ביקשה ממזכירות רחבה לאשר שתי פעולות נדרשות :

4.1 "אל מול גולן תיירות ואירוח" - אישור להנפיק כרטיס אשראי למידע בלבד שיאפשר לנו להמשיך ולהפקיד המחאות בבנק באופן עצמאי לחשבון מס' 593281 ע"ש "אל מול גולן תיירות ואירוח שותפות מוגבלת" ע"ש ענת שילה לשם.

4.2 בהמשך לאישור המזכירות הרחבה מיום 23.4.20 לפתיחת חשבון מנוהל בבנק בינלאומי, בו תוחזק כרית ביטחון בסך של 3 מיליון ₪ ומינוי ד"ש ניהול תיקים בע"מ כמנהלי תיקים, בליווי עמי רוזנברג היועץ הפיננסי של הקיבוץ, מבוקש לאשר את מדיניות ההשקעה בחשבון המנוהל. מדיניות זו זהה למדיניות ההשקעה של קרן המילואים וקרן הנאמנות. לאחר דיון אישרה המזכירות את בקשותיה של ענת ע"פ המופיע בסעיפים לעיל.

רשם : רמי יעקב, מזכיר

חידוש פוליסת הפניקס

ברצוננו ליידע אתכם על כך שבחודש יוני חתמנו על המשך התקשרות עם חברת הפניקס ל"ביטוח בריאות" אישי לכלל החברים.

לאור השינויים הרגולטוריים שחלו במשק בשנים האחרונות, עלו הפרמיות לתשלום בצורה משמעותית בתחום ביטוחי הבריאות הקולקטיבים.

הקיבוץ עבד עם יועצי ביטוח, אשר ביצעו למעננו את הבדיקה לעניין הכדאיות הכלכלית. כמו כן, ערכו בעבורנו סקר עלויות בחברות שונות העוסקות בתחום.

ההצעה הטובה ביותר ניתנה לנו ע"י חברת "הפניקס", בהתאמה לפרמטרים הדמוגרפיים והשימושים של הקיבוץ.

להלן פירוט התשלומים ע"פ ההצעה החדשה :

- עבור כל חבר הקיבוץ משלם כ-80 ₪ (בעבר 44.50 ₪).
 - עבור כל ילד עד גיל 26 תשלום ע"י הקיבוץ בסך של 27 ₪ (בעבר שולם 12 ₪).
 - מגיל 26 ואילך התשלום ע"י ההורים.
 - כל שנתיים ייבחנו עלויות הפרמיה, ובמידה ויעלו / ירדו - הסכומים יעודכנו בהתאם. הורים שמשלמים עבור ילדיהם יחויבו מחודש יולי בהתאם למחיר החדש.
- בתקווה שנהיה בריאים ושנדע להתנהל בתבונה מול הביטוח, בברכה,

לילי טפליץ, ריכוז בריאות ורווחה | ענת שילה לשם, גזברית
אילן אופיר, מרכז משק | רמי יעקב, מזכיר קיבוץ

21/7/20

1. הארכת קדנציה לרמי יעקב כמזכיר קיבוץ

חדוה שקד, מש"א, מציגה את הנושא: קדנציית מזכיר קיבוץ הסתיימה בסוף חודש פברואר 2020 והוארכה לאור מגפת הקורונה. רמי יעקב מזכיר הקיבוץ מבקש לקבל מנדט לקדנציה נוספת של ארבע שנים. לאחר דיון במזכירות הרחבה ממליצה המזכירות להעביר את מועמדותו של רמי לקדנציה נוספת.

לאחר דיון בשיחת הקיבוץ הוחלט להעביר את הארכת הקדנציה להצבעה בקלפי שתתקיים ב- 28-30/7/2020

2. ועדת פנסיה - בחירה

חדוה שקד, מש"א, מציגה את תהליך הבחירה: ועדת פנסיה פועלת שנים רבות ולמעשה סיימה את הקדנציה שלה ע"פ המופיע בתקנון פנסיה. היות ועדת פנסיה רכשה ידע רב וניסיון. אנו רואים לנכון להאריך את הקדנציה של הוועדה ולהוסיף עוד נציג ציבור נוסף בגיל העבודה. פורסם לציבור בקשה להצטרפות לוועדה ואורלי פיצ'וטו הסכימה להצטרף לוועדה כחברה נציגת ציבור. בוועדה חברים **בתוקף תפקידם**: מזכיר, גזברית, אחראית פנסיה, נציג מש"א. **נציגי ציבור**: נעמי מור, הילי פלד, בתיה שילה, אורלי פיצ'וטו. **משקיף** - אילן אופיר. לאחר ההצבעה בקלפי ייבחר יו"ר הוועדה מבין חבריה.

המזכירות הרחבה אישרה את העברת המועמדות לשיחת הקיבוץ ולקלפי. ההצבעה הינה על כל חברי הוועדה במשותף. בשיחה עלו התייחסויות חברים לנחיצות ניהול הוועדה כענף אשר מנהל כספים רבים בשנה. כמו כן, חשוב מאוד שתיקבע אסטרטגיה מוסכמת לפעילות ויעדים אשר ישמרו על זכויות החברים לאורך שנים רבות.

הערות החברים נרשמו ויועברו ליו"ר הוועדה לאחר בחירתה.

בתום הדיון הוחלט להעביר את ההצבעה על בחירת הוועדה לקלפי הקרוב שיתקיים ב- 28-30/7/2020

3. עדכון תוכנית משק 2020 לאור מגפת הקורונה

מציגים שאול גור יו"ר ומוטי אליאסי תמחירן הקיבוץ: מגפת הקורונה גורמת לנו, כמו לאחרים, פגיעה בהכנסות הקיבוץ בסדר גודל צפוי של כארבעה מיליון ₪. בשל עובדה זו, הנהלות הקיבוץ ראו לנכון לבצע שינויים בתוכנית המשק לשנת 2020 ולהתאימה להכנסות הצפויות. עדכון התוכנית עבר בדיונים מקדימים במזכירות המצומצמת, ההנהלה הכלכלית והמזכירות הרחבה. במקביל הוקם צוות לצמצום ויעול של הענפים והפעילויות בקיבוץ, אשר יגבש בנוסף התאמת התוכנית הכוללת צעדים אפשריים נוספים לצמצום עלויות בשנה זו ואולי אף לשנים הבאות. שאול גור, יו"ר הנהלה כלכלית, הרחיב על המגמות הצפויות בענפים שלנו לאור המצב.

חברים העלו בשיחה שאלות והערות והתפתח שיח בנושא.

רשם: רמי /מזכיר

חדש על המדף בכלבו

איל מורן

ביונד בורגר - בורגר מן הצומח על
בסיס אפונה (ללא גלוטן) של חברת
ביונד מיט

טורטייה טבעונית
מקמח כוסמין פשתן
וצ'יה (בהקפאה) של
חברת טרז פזוס

פיצוחים איכותיים
של חברת אדמתי
- בית קלייה
מסורתי מנתניה

קפה נמס בטעמים
של חברת בניס.
אצלנו תמצאו
2 טעמים מובילים
דאבל שוקולד
ואייריש קרים

קטשופ של חברת מוטי
האיטלקית בבקבוק
זכוכית

בורקס מקמח כוסמין של חברת
פתפותים בשני טעמים: במילוי גבינות
ותרד ובמילוי ירקות (טבעוני).

צ'יפס אפוי
בטעמים שונים
של חברת דיפ
ריבר

אני מאשימה

למה אני הולכת להפגין / עינת אפשטיין

- 1. ניהול משבר הקורונה -** ברמה הלאומית הוא בעייתי בלשון המעטה. זה נראה לי כמו גן ילדים, ללא הבנה של המצב בו נמצאים האזרחים. אין מדיניות ואין ניהול של כל הגורמים וארגון. חוץ מיחצנות שראש הממשלה עושה לעצמו והפחדה של הציבור - אין כלום, כי תכלס, אף פעם לא היה כלום.
אני באה ממקצוע של ניהול משברים וניהול אוכלוסייה בחירום. כמעט כל טעות אפשרית נעשתה באופן ניהול המשבר הזה, על ידי הממשלה והעומד בראשה.
- 2. חוק ההסמכה,** שעבר בכנסת מפחיד אותי. הוא לא דמוקרטי. הוא עלול להוביל אותנו לימים חשוכים.
- 3. השנאה והקיטוב בעם שלנו -** מי שמייצר את השנאה והקיטוב ודואג לשמר וללבות אותם הוא ראש הממשלה. אחרי שנתגבר על הקורונה, השנאה והקיטוב יישארו כאן, ועליהם מאוד קשה להתגבר.
- 4. המערכת הכלכלית של המדינה מתרסקת/קורסת -** אנשים רעבים ללחם. לא עובדים 4 חודשים. בעלי עסקים שכל עולמם התרסק. אין תרבות. מגזרים שלמים מושבתים, או לא מצליחים להתפרנס בתנאים הקיימים. אם אנחנו רוצים חיים שפויים ועתיד שפוי לילדים ולנכדים שלנו, חייבים לעשות משהו.
- 5. משרת את צרכיו ופוסל מחצית מהעם -** אחד הדברים שהכי קשים לי לצפייה ושמיעה הוא הביטויים בהם משתמש אדם שקורא לעצמו מנהיג, כאשר בפועל הוא משרת רק את הצרכים שלו ושל משפחתו - לפסול 50 אחוז מהעם ולהפוך אותם לבוגדים/אנרכיסטיים/מפיצי מחלות/אלימים/ חמוצים/ ושאר ביטויים נמוכים. הממלכתיות ממנו והלאה. האיש הזה, שעל הדרך נאשם בפלילים, שוחד, מרמה והפרת אמונים, שכח מזמן שהוא אמור להיות ראש ממשלה של כולם.
- 6. תרבות השקר -** הפייק שהאיש מבלפור הכניס לחיים שלנו בלתי נסבל בעיניי. אין לי אמון בפוליטיקה ובפוליטיקאים, ואי אפשר לדעת למי להאמין. כולם נגועים, הכל משחק ואנחנו החיילים על הלוח.

7. איך לעזאזל, במדינת ישראל, ראש הממשלה מתייחס לאדם שכל משפחתו נספתה בשואה, שסביו עלו למדינה והקימו אותה, שמתגורר כל חייו בפריפריה, שעשה שנת שירות, התגייס לתפקיד משמעותי בצבא, היה קצין, למד, עסק במקצוע של עזרה ונתינה לאנשים שגורלם לא שפר עליהם, לא עבר על החוק מעולם ומכנה אותו בכינויים קשים שמזכירים ימים חשוכים. בגלל דעתו הפוליטית, הוא הופך אותו לבוגד בעיני רבים בציבור? מה נסגר איתנו? מה קורה כאן במדינה שלנו, ובעיקר למה אנחנו נותנים לזה להמשיך?

8. אני אוהבת את המדינה שלנו, מאוד. מאמינה בעם שלנו. מאמינה בטוב, מאמינה שכולם רוצים בטוב, וזה לגמרי בסדר שכל אחד רואה את התמונה מנקודת מבט אחרת, כל עוד נשמר כבוד האדם.

על כל אלה ועוד אני מוחה.
תמיד הכי חשוב
לפני עלות השחר...

לזכרם של פרץ פרנק ויואל הולושי ז"ל -

במלאת 80 שנה לנפילתם

רות בהלול, בתו של יואל

הימים, ימי מלחמת העולם השנייה. בארץ שולט המנדט הבריטי. בנות הברית בשלבי נסיגה באירופה, אסיה ואפריקה. מעצמות הציר כללו גם את איטליה, איטליה הפשיסטית של מוסוליני.

ב-24.07.1940 בשעות הבוקר המוקדמות יצאה משאית משער הגולן לבתי הזיקוק בחיפה עם פחים ריקים למילוי דלקים לקיבוץ. במשאית נסעו הנהג **פרץ פרנק** וחבר נוסף - **יואל הולושי**. יואל היה איש הביטחון של הקיבוץ עוד מהיות המחנה של הקיבוץ בראשון לציון. באותו יום, הצטרף לנסיעה כטרמפיסט, כדי להגיע לפגישה במטה ההגנה בחיפה. אחרי המילוי עצרה המשאית בשער היציאה מבתי הזיקוק שבמפרץ. בדיוק בזמן הזה הגיעו לשמי חיפה והמפרץ מפציצים איטלקים והחלו להפציץ את בתי הזיקוק. הפצצה הראשונה נפלה ישר על משאית שעמדה בשער בתי הזיקוק, המשאית של הקיבוץ. האוטו והנהג נשרפו ויואל הועף לאדמה פצוע קשה עם כוויות רבות. האמבולנס שהגיע פינה את הנפגעים לביה"ח רמב"ם עם הרוג ופצוע שנפטר בדרך. ההודעה העצובה הועברה בכל יישובי עמק הירדן והגיעה גם לשער הגולן. למחרת נהרו רבים מתושבי עמק הירדן ומכל הארץ להלוויה שנערכה בשער הגולן. פרץ היה ידוע בין נהגי העמק.

יואל היה אז כבר מפקד בהגנה (וכונה: "זקן"). הוא היה מפקד הנוטרים בעמק וסגן מפקד העמק בביטחון, איש הפו"ש וההגנה ומחניכיו של אורד וינגייט.

השנה מלאו 80 שנה לאסון.

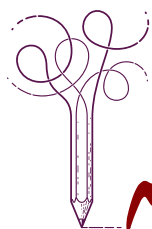
מחשש לסגר בגלל הקורונה הקדמנו, אנו, בני משפחתו של יואל, ועלינו לבית הקברות בשער הגולן שבוע לפני המועד וערכנו מפגש לזכרם של פרץ ויואל בחברת ילדי ונכדי, ביום העצוב והמיוחד הזה.

קישור לכתבה ב"דבר" של 25.7.1940 על ההפצצה:

http://jpress.org.il/olive/apa/nli_heb/SharedView.Article.aspx?href=DAV/1940/07/25&id=Ar00100

חומר נוסף על האירוע באתר ויקיפדיה:

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%94%D7%A4%D7%A6%D7%A6%D7%95%D7%AA_%D7%97%D7%99%D7%9C_%D7%94%D7%90%D7%95%D7%95%D7%99%D7%A8_%D7%94%D7%90%D7%99%D7%98%D7%9C%D7%A7%D7%99_%D7%A2%D7%9C_%D7%97%D7%99%D7%A4%D7%94

חברים כ/תבים

העולם חרג ממסלולו / מאיר בן עמי

המאבק נמשך	ואתה סגור	העולם, עושה רושם,
מי ידע עד מתי,	בד' אמותיך,	יצא מהמסלול.
איך נדע מהי בדיה	חושב ומגדיר	זאת אמת עצובה,
ומה ודאי?	מי הם אויביך -	ממש לא תעלול.
רק שנוכל בסוף	האם זה ההוא	החשש גובר
לקוות לטוב, הלוואי,	שהתעטש עליך,	בנשמה הוא מהול,
ולא נצטרך	או האם זאת ההיא	ההווה רוטט
לומר אללי...	שליטפה את פניך.	והעתיד חלול.

אם גורלך נחרץ	האימה חוצה גבולות
והגעת למטוש,	אין לה גיאוגרפיה,
בדוק היטב מה	ואמת מפחידה
חולף לך בראש,	משולבת בקונספירציה.
שבועיים בידוד	אתה יושב צמוד
זה לא בדיוק לנפוש	לרדיו ולטלוויזיה,
ובלי תסמינים	חושב על העתיד
אין מה לחשוש.	ורואה את ההיסטוריה.

כן, הסיפור הזה	הולך לקראת סגר
יכתב בדברי הימים	והכלכלה נחנקת,
איך לפתע פתאום	הרחוב מתקומם,
הפכו כולם ללוחמים,	ההיררכיה מתפרקת.
זה מחפש פתרון	כשאין תשובות
לימים החמים	החוכמה שותקת
וההוא פורק זעמו	ורק התשוקה בלב
בצעדים אלימים.	עודנה צועקת.

האופטימיסט

הוא נולד בקהיר, עקר עם משפחתו לצרפת ועלה לבד לישראל.

מגיל שמונה הוא בקיבוץ.

ראיון עם עובדיה אמיר - אביב לשם

מדי פעם אנחנו מפנים זרקור ומאירים על אחד החברים, עושים היכרות עם עבודתו או תפקידו, לומדים קצת על תחנות חייו.

לגיליון הזה ראינו את **עובדיה אמיר**, חבר חרוץ ונעים הליכות, ביישן (הוא הראשון להעיד זאת על עצמו), אבל כשהוא מתייך את חיוכו הרחב, זה כמו שנפתחים השמיים לרווחה. נדמה לי שרבים לא מכירים את סיפור חייו המיוחד של עובדיה. אז הנה הצצה לכמה תחנות עליהן סיפר לי בשיחתנו, שהייתה טלפונית, כי קורונה וביקשו לשמור מרחק. אז נשמרנו.

עובדיה נולד להוריו, עמיר ורוז'ינה, במצרים בשנת 1941, לפני 79 שנים. הוא גר עם הוריו וששת אחיו בקהיר עד גיל 6, אז עקרה המשפחה למרסיי שבצרפת. שם נולדה לו עוד אחות ואחיו הצעיר נולד כבר בארץ. כך שהיו 9 אחים במשפחה.

צרפת הייתה עבורו עוד תחנת מעבר בדרך לשינוי משמעותי בחייו. הוא זוכר שהייתה זו עליית הנוער, או הסוכנות היהודית, שארגנו איסוף של ילדים ממשפחות יהודיות לקבוצה גדולה, שיכנו אותם בבית ילדים ומשם הטיסו לנורבגיה, לטיפול, גם שם שוכנו ילדי הקבוצה בבית גדול למשך שנה. מהשהות הוא זוכר את ההגעה אחרי טיסה: "ירדנו בחושך מהאווטו וצעדנו, ואני הולך ומועד, הולך ומחליק. רק אחר כך הבנתי שהלכנו על קרח ולכן החלקתי". אחרי שהות של שנה בנורבגיה הוחזרו הילדים לצרפת שוב לבית הילדים, ומשם להתחנה הבאה - עלייה למדינת ישראל, שזה עתה קמה.

"הגעתי לישראל כחלק מקבוצה גדולה של ילדים, לבד, ללא הורים. הייתי בן שמונה", הוא מספר, מאמץ את הזיכרון. "לקחו אותנו לחיפה, ואחרי שהייה קצרה למוסד "אוניס" בכפר סבא, שם למדתי. יום אחד הגיע נציג מקיבוץ שער הגולן, היה זה שיקה כהן ז"ל, וביקש ממנהלי המוסד 5 בנים בגיל 9 להשלמת קבוצת "שלהבת" בקיבוץ. אני נרשמתי, אבל הייתי השישי. לשמחתי, אחד מחבריי ויתר וככה הגעתי לשער הגולן, הגענו בקיץ, לא ידענו עברית, וטולה רובל הייתה המטפלת שלנו, החמישייה, ולימדה אותנו עברית. אני זוכר שבתחילת כיתה ג' צרפו אותנו לקבוצה עם ילדי הקיבוץ, ביניהם חנה הראל, דני ברייר, אילנה עברי, אלימה צמח, חווה גוטמן, ניבה בן דוד, יהודה שריג. הם היו קבוצה קטנה, אבל איתנו הם כבר היו קבוצה גדולה".

- היית ילד כשהגעת לארץ ישראל, לבד. מה הרגשת?

תראה, אני עשיתי מעברים מגיל ממש צעיר. ממצרים לצרפת, אחר כך לנורבגיה, ובחזרה לצרפת, ואז לישראל. הגעתי לבד לארץ, וזה היה מעבר משמעותי. ממוסד "אוניס" הגעתי

לקיבוץ, ולא זכור לי שזו הייתה חוויה קשה. היינו חמישה בהתחלה, ואחרי זמן רק אני נשארתי מהחמישה, חבריי עברו למקומות אחרים, ואחד מהם, יוסי, חזר עם משפחתו לארץ המוצא, או עברו למקום אחר בארץ.

לקח לי זמן להכיר את הקיבוץ, את ילדי הקיבוץ. עם חבריי דיברתי צרפתית, אבל כאן בקיבוץ כל הזמן אמרו לנו: "תפסיקו לדבר צרפתית". אחרי כמה חודשים השתלבתי. אני זוכר שעבדנו בגן הירק.

- הוריד נשארו בצרפת?

כן. הם נשארו עוד שנתיים בצרפת, עד שהגיע תורם לעלות לארץ ב-1951. התחנה הראשונה שלהם הייתה במעברה באזור נס ציונה. אבא, עמיר, התעניין ושאל איפה אני נמצא, ובא לבקר אותי בשער הגולן. קצת התביישתי בו, כי הוא היה קשוח איתי ליד כולם. הרגשתי שהם רחוקים ממני. בגיל הנעורים התחלתי לבוא אליהם בחופש הגדול ונהניתי מאוד כי פגשתי את האחים שלי. היינו תשעה, והם שמחו שבאתי אליהם. אמא רוזינה כבר הייתה עיוורת בשלב הזה, הייתה לה בעיה עצבית וראייתה הידרדרה. היא עשתה עבודות בבית ובישלה נהדר.

- תשעה אחים ואחיות

אחרי זמן הגיעה אמירה אחותי לחברת נוער בקיבוץ. גם להגעה שלה קדם סיפור מעניין. בהתחלה אמרו לה, שחברת הנוער כבר מלאה ואין יותר מקום, אבל אז היא סיפרה שיש לה כבר אח אחד בשער הגולן, וזה מה שפתח לה את הדלת לחברת הנוער "אלון", שאוכלסה בילדי עולים ממדינות שונות והתגבשה בשער הגולן. אמירה צעירה ממני בכמה שנים, וזה שימח אותי מאוד שהיא הגיעה. אמרתי לה: "תיזהרי, חצי שנה יהיה לך קשה, כי לא תהיי רגילה, אבל אחר כך יהיה לה יופי פה".

- בקיבוץ הרגשתי בית, הייתה לך משפחה מאמצת?

כן, והיו לי משפחות שהתארחתי אצלן מעת לעת. בהתחלה הייתי אצל חנינא ושולמית זיו אור, אחר כך הייתי הרבה אצל ישראל וציפקה בנק. הייתי בא אליהם הרבה, לאכול לחם עם ריבה ולשתות, אבל יום אחד הגעתי אחרי הצהריים וראיתי בית ריק, חשוך. קיבלתי שוק. היה מוזר מאוד. לא נפרדו ממני, לא יצרו קשר. אחר כך הייתי אצל טוביה ואטל לובל, איטקה ויצחק בונה, ציפורה וראובן צמח. לכולם היו ילדים מהקבוצה שלי מ"שלהבת". כאשר ראובן צמח חלה והם לא היו בבית, יום אחד אסתי עברי פגשה אותי על המדרכה והזמינה אותי אליהם. מאז אילנה בתם היא ממש כמו אחותי.

- מה עשית בצבא? ואחריו?

התגייסתי כמו כולם, שיבצו אותי בחיל כללי כיוון שהיה לי פרופיל נמוך עקב בעיות גב. שירתתי במכללה לפיקוד ומטה (פו"ם), והיה לי מעניין בסך הכול. הכנתי חוברות הדרכה לקצינים בכירים שלמדו שם. השתחררתי וחזרתי הביתה, לקיבוץ. התחלתי לעבוד, ואחרי זמן באו מהתנועה וביקשו את שער הגולן לשלוח ש.ש. לקיבוץ נחשון.

הציעו לי והסכמתי. הייתי שם כמעט שנה, עד שיום אחד ניוסי ז"ל שהיה מזכיר קיבוץ נחת אצלי לביקור, ואמר למנהלי נחשון ששער הגולן צריכים אותי בחזרה. זה היה איזה חודשיים לפני סוף השנה.

חזרתי הביתה, והתחלתי לעבוד בפרדס. הצוות כלל את אליק ז"ל, יצלק ונמרה, והיינו צוות לעניין. אחרי זמן ביקשו שאעבור לתמרים, שהיה ענף צעיר יותר. עבדתי עם שמוליק גרבר ואחר כך הצטרף אלינו לוי לשם. אלה היו ימים אחרים, היינו נוסעים לשטחי דוויר באופניים, עליהם כלי המים והאוכל וחוזרים בצהריים. אחר כך חיסלו את ענף התמרים וחזרתי בחזרה לפרדס. זה היה אחרי שתי שריפות בשטחי תמרים במלחמת ההתשה.

- מתי הכרת את רבקה ל'ה, רעייתך לשעבר ואם ילדיך?

שער הגולן שלחו אותנו לנופש רווקים בנתניה. יום אחד ראיתי בחורה תימניה נחמדה שבאה לבקר חברה שלה ממרחביה, לא ניגשתי, התביישתי, הייתי ביישן. אחרי שהיא הלכה פניתי לבחורה ממרחביה שדיברה איתה ואמרתי: "אני רוצה להכיר את החברה שלך", והיא הסמיקה ואמרה כן ודיברנו וזה התקדם. היא גרה אז בקדימה. התחלנו קשר ואחרי שהתחתנו היא עברה לשער הגולן.

- היה לה קשה בהתחלה? בכל זאת, קיבוץ לא מתאים לכולם.

בטח. היה לה קשה בהתחלה. כל צורת החיים הייתה חדשה עבורה. תאר לך שהיינו צריכים לתת את התינוקות שלנו, רימון, לבית ילדים אחרי שישה שבועות מהלידה. בשביל רבקה זה היה משונה וקשה מאוד. אבל לאט לאט היא התרגלה וזה היה בסדר.

- אתה מזוהה עם בנוי. מתי התחלת לעבוד בנוי?

בפרק השני שלי בפרדס כבר הייתי מרכז הענף. אחרי כמה שנים, זה היה בסוף שנות ה-70, נדמה לי, בא מורדי מלחי ושאל אותי אם אני מוכן לעבור לעבוד בנוי. אמרתי שאני צריך להעביר למישהו את התפקיד... יעקב קרני נרתם.

בנוי הייתי כמעט 40 שנים. ההתחלה הייתה עם יוסף הדרי ופישל. אליק אלון ז"ל עוד עבד בנוי של המוסד החינוכי והצעתי לו לבוא לעבוד איתנו. אחרי לבטים הוא הסכים ועבדנו ביחד המון שנים. אחרי שחליתי במחלת ריאות אליק חיפש עובד שיעזור לו, והוא הגיע לדני מור שהתלבט והתחיל אחרי כמה זמן. הוא בא ואמר "זה המקום עבודה הכי טוב, אבל אסור לגלות את זה..."

חליתי באלרגיה לדשא יבש. היה לי קושי לנשום, וזה החליש אותי. אחרי הגילוי כבר היה אסור לי לקצור או לנשום ריסוס, אז קיבלתי אחריות על ההשקיה, סידרתי את הממטרות, הייתי פותח את ברזי הממטרות בלילה להשקיית הדשאים, גינות. עבדנו קשה, היינו שלישייה, נהנינו לעבוד ולאכול ביחד, דיברנו הרבה. לא רבנו ועשינו נוי יפה, לדעתי.

- מהם תחביבך?

בזמנו למדתי צילום עם לוי לשם, הייתה מעבדת צילום בקיבוץ, שם פיתחנו תמונות. אהבתי ימי עיון והעשרה בנושאי נוי וסביבה, להכיר דברים חדשים. למדתי ויטראז', פיסול בעץ ואבן במכללה, ויותר מאוחר גם גילוף בעץ ב"ביתנו".

- איך היחסים עם אחיך?

אנחנו חמישה אחים וארבע אחיות. שני אחים בארצות הברית. בארץ יש ארבע אחיות ועוד שני אחים ואני. אנחנו נפגשים לעיתים רחוקות, מדברים בטלפון, מתכתבים, מברכים בחגים. אחרי שנודע להם שאני חולה הקשר עם אחי שלמה התחזק, ואמירה באה לבקר מדי פעם אותי ואת חבריה מקבוצת "אלון".

- בשנים האחרונות אתה מתמודד עם מחלת כליות.

נכון. זה תהליך שנמשך כבר כמה שנים, כשתפקוד הכליות הלך ודעך, עד שלא נותרה ברירה אלא להעביר אותי דיאליזה. כיום אני עובר דיאליזה שלוש פעמים בשבוע. כל טיפול אורך ארבע שעות נטו, וחמש שעות וחצי ברוטו. אני נוסע וחוזר במונית. בהתחלה כשהתבשרתי על זה קיבלתי שוק, לקח זמן לעכל, אבל אמרתי לעצמי אלה הכליות שלי, אין לי אחרות. אחרי כמה פעמים המצב השתפר. לפני הדיאליזה לא יכולתי להתאמץ, לא יכולתי לנסוע באופניים, קיבלתי קלנועית, כי הכליות לא מפרישות את הרעלים והגוף נחלש ונעשה לי קשה מאוד לתפקד. השפל היה כשהגיעו מים לריאות ונדרשתי לאשפוז דחוף, שם נפלה ההחלטה שצריך דיאליזה. התחלתי בצורה הדרגתית ומאז זה נמשך.

- איך זה להיות גמלאי?

שלא יספרו לך סיפורים - להיות חולה זה איום ונורא, ביחוד אם אתה גמלאי. רק אם אתה בריא, אז להיות בגיל השלישי זה טוב. המחלה מאוד מגבילה. בשעות הפנאי אני קורא.

אני לא רואה טלוויזיה. אני מקווה לחזור בקרוב לעסוק בגילוף בעץ. ארשם שוב לחוג שעושים ב"ביתנו". היום אני מרגיש טוב יותר, הדיאליזה מאפשרת לחזור לרכב על אופניים, וזה משמח אותי.

תודה רבה ששיתפת אותי, ודרכי את החברים, בסיפור חייך. רק בריאות!

על שלושה דברים

עפרה שן

1. אנחנו בעד הנגד

כבר הרבה שנים בכל הצבעה, ישנה קבוצה של מתנגדים. לפעמים 15 חברים ולפעמים קצת יותר. הנושא שעומד להצבעה איננו חשוב, הם תמיד נגד. מול ראשם ישנה כתובת הנחייה בלתי נראית - אנחנו בעד הנגד!

מה הביא אותם להחזיק בהתנגדותם לכל דבר, כבר הרבה שנים? אולי במשך חייהם בקיבוץ נפגעו מהמזכירות, במקרים מסוימים הייתה להם בקשה מיוחדת הקשורה במשפחתם ונענו בשלילה, או סתם אמר להם מישהו מילה שפגעה בהם, וכך שנים על שנים הם מטפחים את ההתנגדות. אם המזכירות מביאה הצעה ולא חשוב מהי ההצעה, אנחנו מצביעים נגד (נגד המזכירות). מאז הקונפליקט הם לא לוקחים חלק בחיי הקיבוץ. הם נמנעים מלהגיע לחדר האוכל, או להשתתף באירועים של הקיבוץ, חיים בשוליים שלנו (עזיבה פנימית), וחבל שכן - כי טיפוח הכעס פוגע קודם כל בהם. הקיבוץ ממשיך בחייו, והם נשארים בצד, כועסים. האם ישנה דרך לעזור...?

2. אתם שם כבר תסתדרו, או בקיצור "אתם שם כבר..."

אלה שמארגנים אירועים בקיבוץ נתקלים במשפט זה היוצא מפהם של חברים מסוימים. דוגמה: לאחר המסיבה הגיע זמן החיסול, סידור השולחנות, ניקוי האולם וכו'. התורנים מתייצבים לעבודת החיסול, אבל אחד מהם מופיע, עובד כמה דקות ומסתלק תוך שהוא פולט מפיו: "אתם שם כבר תסתדרו" (בקיצור: "אתם שם כבר...").

במשפט זה אני נזכרת בכל פעם בעוברי ליד פחי האשפה. אני רואה שקית מלאה אשפה צמודה לפח. למה נשארה השקית מחוץ לפח, למאכל חתולים? למה לא נזרקה לתוך הפח? הרי צריך היה רק להרים את המכסה ולזרוק פנימה.

יש להניח, כי היה זה חבר שנסע במכוניתו אולי באופניים או בקלנועית וזרק את האשפה לכיוון הפח, תוך שהוא פולט מפיו: "אתם שם כבר..." - תעברו אחרי ותכניסו את שקית האשפה לפח. הרהרתי בדבר והגעתי למסקנה: זה פשוט עניין של זלזול ועצלנות, הרי בטוח שמישהו אחריו יעבור ויכניס את האשפה לפח.

3. תודה

כל יום בצהרים אני לוקחת כביסה למשפחתי הנרחבת ולנכדיי, ובכל יום מחכה לי בתא ערימה מקופלת, יפה, עם ריח של כביסה.

אחרי שהכול ארוז בקלנועית, אני שמחה להגיד תודה - תודה לכובסות ולמקפלות, למגהצות, למתקנות ולתופרות, ולכל מי שיום יום דואג לכביסתי. בעיני זה שווה לאחד "מפלאי עולם" - "פלאי הקיבוץ".

זורקים בגדים מלוכלכים מצד אחד - ומצד שני, למחרת, בתא הבגדים שלי אני מוצאת חבילת כביסה נקייה וריחנית.

אז תחזקנה ידיכן, עובדות ענף הבגד, הכובסות, ועובדות המחסן. תודה לכן.

נ.ב.:

וזאת לדעת - כמחצית מצוות ענף הבגד הן פנסיונריות!

בריאת לדעת / עמרי ישראל

הקיץ הגיע וכבר אפשר להרגיש את גל החום הקיצוני, מה שמוביל אותנו להזעה מוגברת שהופכת את ימי הקיץ למטרד בלתי נסבל.

הזעה מוגברת הינה סימפטום לא רק של ימים חמים, אלא בעיה בריאותית שמצריכה טיפול ונגרמת במצבי לחץ, מתח והתרגשות, וכן אצל נשים בגיל המעבר, אנשים בעלי עודף משקל, אנשים בעלי לחץ דם גבוה ואנשים בעלי מזג חם.

הטיפול הנטורופתי מתמקד במציאת הגורם להזעה ובהתאמת דרכי הטיפול במגוון כלים, כגון תזונה וצמחי מרפא.

הטיפול הטבעי בהזעת יתר:

1. צריכת מזונות מקררים, כגון אבטיח, מלון, מלפפונים, חסה, כרוב וירקות ירוקים.
2. חליטת צמחי מרפא מרגיעים ומקררים, כמו מרווה רפואית, וויתניה, קמומיל וליקוריץ.
3. מומלץ להשתמש בדאודורנט טבעי ללא אלומיניום, שאינו חוסם את בלוטות הזיעה.
4. מיצוי צמחי מרפא מרווה רפואית המקלה על הזעת יתר בכך שהיא מקררת את הגוף ומפחיתה הזעה.
5. מיצוי צמחי מרפא לאיזון הורמונלי, כגון קוהוש שחור, שיח אברהם או בטטת בר.
6. שמירה על משקל תקין ופעילות להרגעת הנפש כמו יוגה, מדיטציה וספורט.

לבראות!

התכנים אינם בגדר עצה רפואית או תחליף להתייעצות עם רופא.

תולדות ספרים

חדש על המדף

ספרים לנאור

חברות בפיג'מות - ג'קלין ווילסון
הסיפור של טרייסי ביקר - ג'קלין ווילסון
נל בחוות הסוסים - אוש לון
שלישיית דבליו - מרגל משחקי המחשב -
ברי פריגת
שלישיית דבליו - אשף הסרטים המצוירים
- ברי פריגת
נסיך הערפל - קרלוס רואיס סאפון
אורות ספטמבר - קרלוס רואיס סאפון
שני כלבים וילד - ברי פריגת

למבוגרים

חנות ספרים על גלגלים - ג'ני קולגן
הנוסעת האחרונה - טל ניצן
להחליף את המים של הפרחים - ואלרי פריין
ארבע שעות ביום - אוריין צ'פלין
משה דיין - מרדכי בר-און
כתב חזית - רון בן ישי
נשואה למוסד - שלוה הסל
הכ"ג שליחות עלומה - מרדכי נאור
הרשעה - ג'וליה דאל
ארבע שעות ביום - אוריין צ'פלין
מישהו מסתכל עליך - קלייר מקינטוש
בית מלאכה לכתיבה - רוני גלבפיש
תקתוק בקומה למטה - לינווד ברקלי
הגיע הזמן להדליק את הכוכבים - וירז'יני גרימאלדי
הבת מחוץ לארץ - נג'את אל-האשמי
בריחה - הרלן קובן
האחות האבודה - דיינה ג'פריס
חלון אל המפרץ - דבי מקומבר
מנצחת - ישי שריד

מוכנים לספריה הביתית

אפי הסדרי קוראנה.

ניתן להזמין במייל: Sifria7504@walla.com או בוטאפ: 052-3864044

"דירה להשכיר" הוא ספר הילדים העברי האהוב ביותר בכל הזמנים!

ומי במקום השני?
גולשי התוכנית "כאן תרבות" ומאזיניה הצביעו.

1. דירה להשכיר
לאה גולדברג

3. איה פלוטו
לאה גולדברג וארי רון

2. מעשה בחמישה בלונים
מרים רות

4. והילד הזה הוא אני / יהודה אטלס

5. אבא עושה בושות / מאיר שלו

6. הכבש הששה עשר / יהונתן גפן

7. שמוליקיפוד / כוש (ט. כרמי)

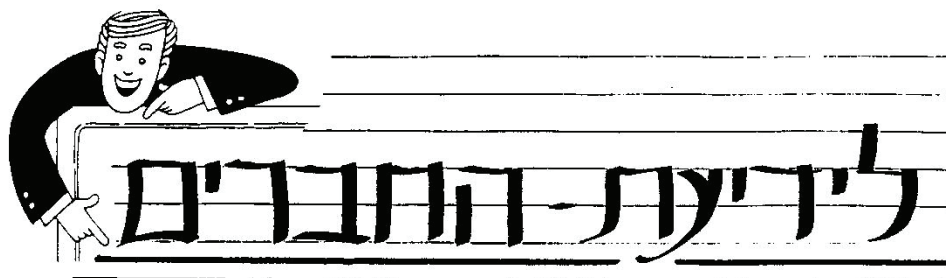
8. הבית של יעל / מרית רות

9. המפוזר מכפר אז"ר / לאה גולדברג

10. מיץ פטל / חיה שנהב

20

דירת האירוח בניהול איה רוטב

עקב ביטול הזמנה בלי ליידע את איה ובשל עוגנת הנפש שנגרמה למזמינים אחרים, אנחנו מזכירים את הנוהל:

מי שמזמין את הדירה לתאריך מסוים ומתברר שלא ישתמש בה - נדרש להודיע לאיה על ביטול ההזמנה לפחות 24 שעות לפני מועד כניסת אורחיו לדירה.
הודעה מאוחרת או אי-הודעה תגרור חיוב המזמין בתשלום מלא של 50 ש"ח ללילה.

סריגה למען הצוות הרפואי בפוריה

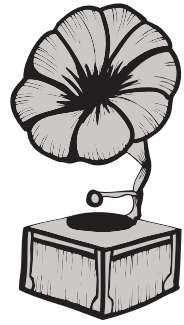
חברים וחברות מוזמנים להצטרף ליוזמה של יעל קרני: סריגת רצועה מחוטי כותנה, שעוזרת לצוות הרפואי במרכז הרפואי פוריה לעטות את מסיכת הפנים ביתר קלות ונוחות.

כבר נרתמו לעזור חנה הראל, קרן רינג, רנטה שן וחנה אבישר.
כל אחת סורגת מצמר שיש לה, מרכזים פעם בשבוע ומעבירים למחלקות בפוריה.

יעל תשמח לקבל מתנדבות ומתנדבים 0523-86404

רגע של שיר

נחמה

מילים: רחל שפירא | לחן: נורית הירש
ביצוע: אילנית

זה בזו נביט
ונתמה שנית
אם ראינו נכונה
לפעמים אני
לפעמים אתה
כה זקוקים לנחמה.

מי שחווה את בערת הקיץ,
ליבו לבית
ופני הנוף ראי לחרדותיו.
את מי ישביע
את מי ירגיע
ועל מה יתפלל עד סתיו.
זה בזו נביט...

ולכאורה עסקנו בשלנו
רק בשלנו
בלי לבקש גדולות ונצורות.
שלווה מופרת
וכבר אחרת
ואין טעם לכסות
כי בפתח נכנסות -
התמורות.

מי שצמא לכל מחווה של חסד,
אוזנו תופסת -
איך הקריאות חוצות את הרחוב
שואל עדיין
שואל מאין
כן, מאין כוחות לשאוב.

בחרה והביאה לעלון רבקה הלמר

06/07/2020

דרושה ל"גולן מוצרי פלסטיק"

מתכנן/ת מערכות מים דירתיות
התקשרות זמנית לתקופה

מטרת התפקיד: תכנון ושרטוט של מערכות מים דירתיות עבור פרויקטים שונים

דרישות מקצועיות:

- יתרון בניסיון בתכנון מערכות מים דירתיות פקסגול ומולטיגול
- יתרון בהכרות עם מערכות המים של גולן פקסגול ומולטיגול
- שליטה מלאה בתוכנות ה OFFICE
- שליטה מלאה בתוכנת שרטוט AutoCAD
- הבנה טכנית / הנדסית
- יתרון לבעל רקע טכני מתחום תעשיית הבניה / אינסטלציה
- עצמאי, יכולת ניהול זמן ומשימות

מבנה המשרה ושעות העבודה

- משרה מלאה
- אפשרות לעבודה מהבית
- עבודה זמנית

קורות חיים בציון שם המשרה
יש לשלוח ל job@golan-plastic.com

- רק קורות חיים מתאימים ייענו.
- המשרה מיועדת לנשים וגברים כאחד.

גם אנחנו מפגינים

ההפגנות ברחבי הארץ כנגד המשך כהונת ראש הממשלה הנאשם בכתבי אישום, ומדיניות (או היעדר מדיניות הממשלה) בכל הקשור למשבר הקורונה והמצב הכלכלי אליו נשאבו המוני אזרחים, מוציאות לצמתים אלפי אזרחים. משער הגולן השתתפו בהפגנה הקבועה המתקיימת במוצאי שבת בצומת צמח: גדעון ולילית ברקני, רותם רן וזהר קידר, דגנית ארזי, בן וניצן רימר והילדים, הדס וזיו, אהוד שמיר, רעיה בר, גילת קרוסקין, ברק עברי ושרה, אסנת אלה, עדי רות, טל קידר והבנים, מיטל לוי פלד, עינת וגיל אפשטיין והילדים ועוד. כל הכבוד על נקיטת העמדה!

... אנשים חלולים ובומבסטיים שמבחינתם אין אמצעים לא כשרים כל עוד הם מקדמים את המטרות העלובות שלהם - יטענו שהם מיטיבים ומנהיגים דגולים שפועלים לרווחת הכלל, ויקראו לכל המתנגדים להם שקרנים, קנאים קטנים, אנשים טיפשים, קפוצים, ובהיפוך מדויק של האמת, לא הוגנים ומושחתים... סלמאן רושדי, "בית גולדן"

בבית ובחצר

בשעה טובה מחליפים את הגג בבית "רב-חן". וגם - כן קורונה, לא קורונה - השכונה החדשה קורמת עור וגידים, וליתר דיוק, תשתיות של ביוב, חשמל ומים. דורון רות מדווח, כי לאחרונה הונחו, חוברו וכוסו מערכת הביוב, צנרת החשמל וצנרת התקשורת. ובימים האלה ממש מביא **שגיב כהן** במשאית הגדולה את צנרת המים, כמובן, מתוצרת "גולן מוצרי פלסטיק". יניחו, יחברו ויכסו. במקביל מקדמים את הכביש שבין שכונת הכנרת (המערבית) לשכונת הירדן החדשה עד לגמר עם אספלט, ומקדמים מדרכות, חניות, תאורת רחוב ומחסומים.

